

вамъ не умирахъ отъ гладъ и отъ бой. Причината на това била че народа робувалъ на разни богаташи или плащалъ голѣми даноци, които отивали въ рж-цѣтъ пакъ на тѣзи богаташи: така щото макаръ че той изработвалъ много стока, но тя отъ него са от-немала и отивала въ чужди ржцѣ. Нека въ такова общество да бждѣтъ 100 пѣти по много паритѣ на-рода всѣ пакъ ще тегли като волъ, защото той са труди не за себѣ си, а за другитѣ. Ако нѣкой отъ силнитѣ поиска да направи, щото народа да е добръ, то трѣба да са погрижи щото народа да са избави отъ робството, да му са даде земя, и даноцитѣ зе-мани отъ него да са харчѣтъ за ползата му, за шко-ли, добри пѣтища и т. н. Ако това не бжде напра-вено, то народа, колкото стоки и да изработва, пакъ нѣма да види бѣлъ свѣтъ.

Повтарямъ йоще веднжжъ, че богатството не за-виси отъ количеството на паритѣ които има въ об-ществото, а отъ количеството на стокитѣ, и отъ това, кой владѣй тѣзи стоки, сичкото ли общество, или само нѣколко души. А пари трѣба да има толкова, щото да не оставѣтъ прѣчки при размѣната на сто-китѣ. Напр., ако стоката е много, а има само три монети (зѣрна), то въ едно врѣме може да правѣтъ размѣна само трима, които иматъ тѣзи монети; а другитѣ, ако искѣтъ нѣщо да купиѣтъ, трѣба да ча-кѣтъ, до като на нѣкого отъ тримата, които имѣтъ монети, дотрѣба и отъ тѣхната стока; само тогава, като земѣтъ отъ тѣхъ паритѣ, тѣ могѣтъ да си ку-пиѣтъ щото имъ потрѣба. Но такива добротечити за веднжжъ могѣтъ да бждѣтъ не по много отъ три-ма, защото и монетитѣ сѣ само три. Така щото, мно-го ще са принудѣтъ да правѣтъ размѣна съ стокитѣ си; за да са избѣгне това, трѣба да са увеличи количеството на паритѣ. Сѣщата пречка ще бжде ако паритѣ сѣ твѣрдѣ голѣми, напр. все лири. Мени ми трѣба да си купиѣ нѣщо за 10 гр., а азъ трѣба да